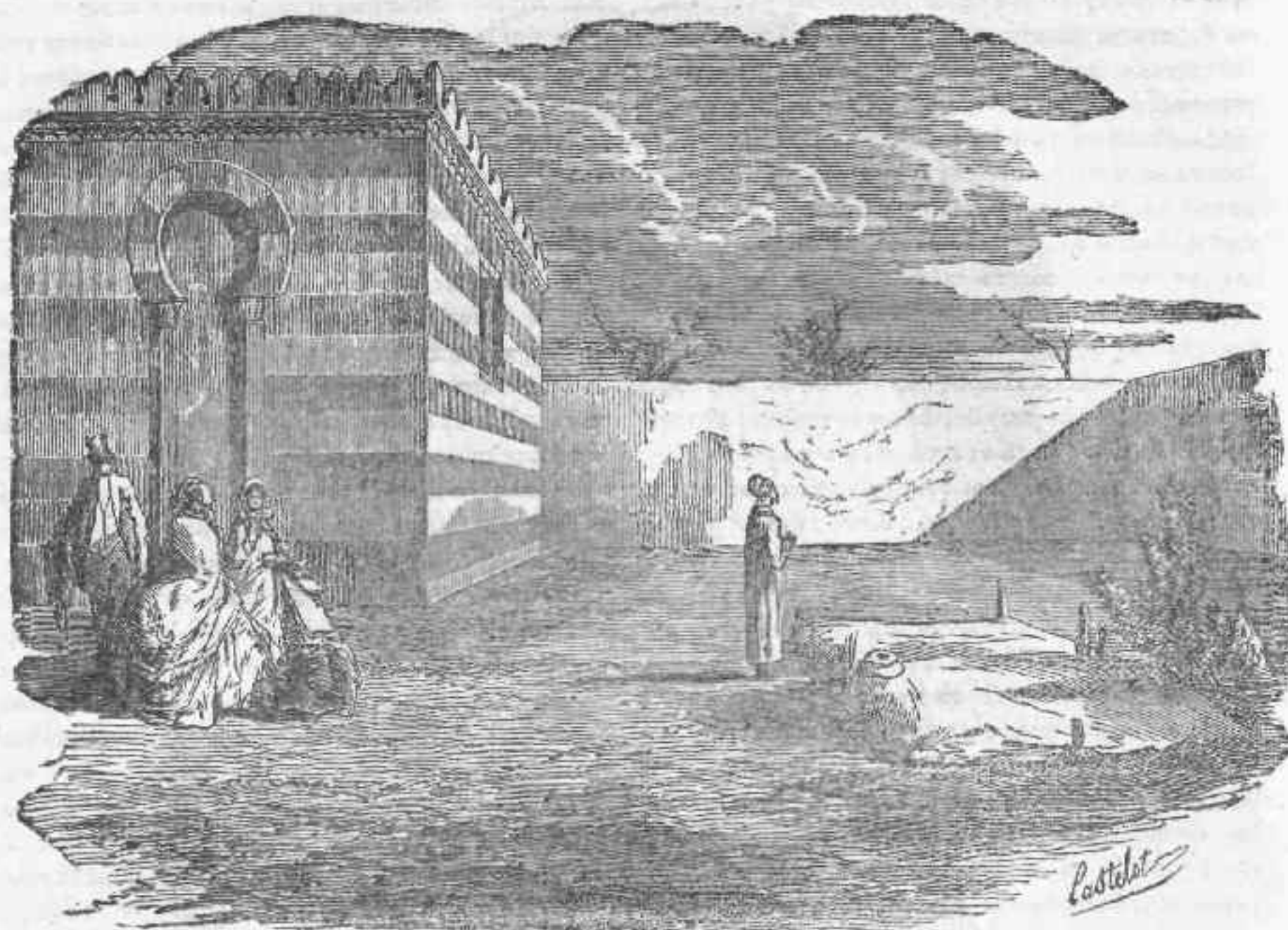

Μνημείον τῆς βασιλίσσης τῆς Οὐδης.

Ἡ νέα αὕτη ἐκπανάστασις ἀνευθύνειεν εἰς ἡμᾶς τὴν βασιλίссαν τῆς Οὐδης, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς τὴν Εὐρώπην ἵνα ἀνακτήσῃ διὰ τῆς ἀγγλικῆς δικαιοσύνης τὸ Κράτος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον δι' ἐνὸς ψηφίσματος κατεβρόχθισεν ἡ ἐν Καλκούτῃ ἐμπορικὴ ἐταιρεία, εὗρεν ἀντὶ θρόνου τάρον, εἰς ὃν καταβίβασεν αὐτὴν ἡ ἀδελμονία καὶ ἡ Οὐλίας. Ἀπέθανε δὲ εἰς Παρισίους τρεῖς χιλιάδας λεύγας μακρὰν τῆς μητροπόλεως αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ παρατιθεμένη ἐνταῦθα εἰκὼν ὁμοιάζῃ τὴν πεσοῦσαν ἐκείνην Μεγαλειότητα, οἱ χαρακτῆρες αὐτῆς οὔτε κάλλους, οὔτε εὐρυθμίας εἶναι ἄμοιροι· οὔτε ὁ καλλωπισμὸς τῆς κεφαλῆς στερεῖται κομψότητος· ἀλλὰ καὶ τὸ ἦθος ἔχει ἀξιοπρεπὲς καὶ ἡγεμονικόν.

Ἀποθανοῦσαν τὴν βασιλίссαν τῆς Οὐδης, Μάλχαν Καχουάρ καλουμένην, ἐταρίχευσαν κατὰ τὰ ἰνδικὰ ἔθνη, καὶ μετὰ ταῦτα ἔφεραν ἐν πομπῇ εἰς τὸ πολυάνδριον Père-Lachaise, ὅπου ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἡγόρασε θέσιν ἀντὶ 18 χιλιάδων δραχμῶν ἵνα ἀνεγείρῃ μνημεῖον βασιλικὸν ὑπὲρ ἐκείνης τῆς ὁποίας ἤρπασε τὸν θρόνον.

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΚΑΙ ΛΑΩΣΙΣ

ΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1453.

Κατὰ τὰς ἀρχικὰς πηγὰς συγγραμμένα ὑπὸ

Α. Δ. ΜΟΡΑΜΑΝΝΟΥ.

(Συντλ. 10: φιλολ. 219, 220, 221, 222 καὶ 223.)

— 000 —

ΕΚΠΟΡΘΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.

Τρίτη, 29 Μαρτίου 1453.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐσβέσθησαν καὶ τὰ τελευταῖα πυρὰ ἐν τῷ τουρκικῷ στρατοπέδῳ, ὅπως ἀναπαυθῶσιν ὀλίγον πρὸ τῆς ἐφόδου οἱ στρατιῶται (α). Ὁ αὐτοκράτωρ περιῆλθεν ἔριππος μετὰ τοῦ αἰκίου αὐτῷ Φραντζῆ τὰ τεῖχη καὶ τοὺς πύργους ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὰς φυλακὰς καὶ βεβαιωθῇ ὅτι ἕκαστος ὡς γενναῖος στρατιώτης ἦν παρεσκευασμένος πρὸς τὸν ἀγῶνα. Καὶ τοὺς μὲν πύργους καὶ τὰ τεῖχη εὗρε φυλασσόμενα, τὰς δὲ πόλεις πάσας κεκλεισμένας ἀσφαλέστατα. Ἐλθόντες δὲ καὶ ἐν τοῖς Καλλιγάρτοις καὶ πεζεύσαντες ἀνέβησαν εἰς τὸν πύργον, ὅθεν ἤκουσαν ὁμιλίας καὶ θόρυβον· καὶ ἐρωτήσαντες τοὺς φύλακας ἔμαθον ὅτι ὁ θόρυβος ἐξηκολούθει καθ' ὅλην τὴν νύκτα, διότι οἱ Τούρκοι μετεκόμιζον παρὰ τῇ τάφρῳ τὰ

(α) Ν. Βέρβαρ. σελ. 51.